

לכבודו של רבנו הרב שלמה אבינר שליט"א

באנו לבטא את גודל צערנו וכאבנו על הפרסומים השונים והמשונים נגד תלמיד־חכם גדול המורה במשך עשרות שנים, לעשרות אלפים וביניהם תלמידי חכמים רבים.

רוב הציבור מכיר היטב שהרב אבינר תלמיד־חכם אמיתי וצדיק ושאינו ממש בכל ההשמצות והפשקווילים; העובדה שזו הכפשה אישית, בגלל דעותיו של רבנו בענייני עם־ישראל וארץ־ישראל ידועה כבר כמעט לכל. אלא שלעומת הרוב הגדול, מכל החוגים והעדויות, שאוהב את רבנו, מכבד אותו והולך לאורו - יש מיעוט קטן אשר החליט, כלשונו, "לעשות סדר במחננו" ולמחוק את רבנו (ועוד כמה תלמידי חכמים בעלי השפעה גדולה באומה, כגון ראש ישיבת הכותל ועוד).

מסיבה זו הם אינם חדלים מלרדוף את רבנו - ואין זה חידוש, שהרי אף גדולי עולם נרדפו - כהרמב"ם והרמח"ל ומרן הרב קוק - ולהעליל עליו עלילות, שתמיד התבררו כחסרות שחר וחלקן אף בבית דין רבני. אותם מתנגדים, הכינו עתה חוברת שלמה שכולה נגדו - אסופה של דברי נבלה, שקרים, ציטוטים מקוטעים, דבריו שעוותו וכד' - חוברת המבזה את כבוד ד' ואשר שריפה יפה לה.

באשר לטענה שהועלתה כאילו פסקיו של רבנו בטהרת המשפחה וכדומה אינם פסקים נכונים, הרי ידוע לכל שזו דרכה של תורה - שבפסיקה זה אומר בכה וזה אומר בכך, ושיטת הפסיקה של רבנו בנדון ידועה וגלויה כבר עשרים שנים, ואף תלמידי חכמים נעזרים בה, והיא מיוסדת על הררי קודש של גדולי הפוסקים בדור הזה ובדור הקודם.

ואכן, למשמע זאת, התעוררו מספר תלמידי חכמים מומחים בתחום העוסקים בו מזה שנים רבות, לחקור להעמיק בשיטת רבנו, וראו שיש לה מקור בכמה בתי מדרש, כגון זה של הגאון הרב יעקב ישראל פישר זצ"ל, אב בית דין של העדה החרדית ובע"ה הדברים יתפרסמו בפרוט בקרוב. בעקבות בדיקתם הם גם גילו שיטות פסיקה שלמות שלא היו מוכרות להם, וזה טבעו של עולם בעניינים אלה שהצינעה יפה להם. אלא שרבנו טרח ועמל ואיזן וחקר במסירות גדולה. במשך שישה חודשים השוו תלמידי החכמים הנ"ל את פסקיו של רבנו בנושא המראות אצל שישה תלמידי חכמים המוכרים כפוסקים גדולים (גם בתחום זה), ומצאו שמתוך 200 מקרים, רק בשלושה מהם רבנו הקל, ובשאר הוא החמיר יותר מהם (כפי שמפורט במכתבו של הרב יונתן אלרן, רבו של היישוב "כוכב השחר" הנמצא בידינו וניתן לקרוא באתר המצוין להלן).

לבנו בוער בקרבנו להשיב על כל אותם המציקים כגמולם, אלא שחזקה עלינו הוראתו של רבנו לאסור עלינו בכל תוקף לפרסם את זהויותיהם, את מעלליהם ואת שקריהם, כי דרכו להיות מוחל על עלבונו, והוא חס על כבודם של אלה אשר פגעו בכבודו. לכן אנו שותקים, כי רבנו אמר לנו לשתוק.

אנו נדהמים כל פעם מחדש מעוונותיו של רבנו, על כך שאינו מגיב למלעיגים ולמלעיזים, שהוא בבחינת הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים באהבה ושומחים ביסורים; איך רבנו אינו בעל מחלוקת, איך אינו עקשן ואינו אוהב את ההתנצחות. אשרינו שיש לנו רבנים כאלה ההולכים בדרכו של מרן הרב קוק (ועי' אגרות א צו), להיות מוחלים על כבודם.

לכן אנו מבקשים מכל תלמידי ואוהבי ומוקירי רבנו, ללכת על פי הנחייתו, לשמור על האחדות והשלום, לא להשיב על המחלוקת לא להגיב על עלבונות ופשקווילים וכרוזים וחוברות ושקרים ופסקים ונאומים, כי העיקר השלום, ולדעת מראש שסוף האמת לנצח.

אנו מחזקים את ידי רבנו הגדול, המקדש שם ד' ברבים, ומברכים אותו - אף על פי שאינו זקוק לברכתנו - ב"חזק ואמץ", שימשיך להיות כצור מוצק, בלי חת וכלי מורא, שלא ייכנע ללחצים אלא ימשיך לפסוק כדרכו. והקדוש ברוך הוא יזכהו להגדיל את תורתו הגדולה, עלינו ועל כל ישראל, שכה זקוקים לו. ויפוצו מעיינותיו ביתר שאת וביתר עוז.

רבנו! אל תירא ואל תחת! ד' עמך והציבור עמך! אנו סומכים על כל פסקיך ונאמנים לדרכך.

רבנו! עוד עבודה גדולה עומדת לפניך, אל תשים לב לדברי ההבל, אין זמן פנוי להתעסק בכל אלה, כי זקוקים אנו לך.

ומי יתן וד' יאיר מהר את עיני הטועים.

תלמידי ומוקירי רבנו

לכבוד של תורה

ב"ה

ירושלים ע"ה קתובב"א, אלול תשס"ה.

מוחים אנו על דברי ביזוי, השפלה ועלילות שזוהו שיצאו נגד האי גברא רבא, הרב שלמה אבינר שליט"א, שזה עשרות שנים נושא בעול הוראה לרבים, ורבים נהנים מפירות תורתו, ודולה ומשקה מתורת רבותיו לאחרים.

איך לא נחוס על כבוד תלמידי־חכמים, שהוא כבוד של תורה, וביזויים של תלמידי־חכמים קבעו חז"ל שהוא ביזוייה של תורה, "אם בחוקותי תמאסו מלמדי חוקותי תמאסו", והמבזה ת"ח הוא בכלל "כידבר ד' בזה" (רמב"ם הל' ת"ת פ"ו הל' כ"א).

ואם כאלו מתיימרים לעשות סייג לחומת הדת, איך לא ישיתו ליבם שמביאים חלילה על־ידי זה את ההרס היותר גדול שמהרס את כל בניינה של תורה שבא ע"י ביזוי ת"ח ח"ו. לא חרבה ירושלים עד שביזו בה ת"ח (שבת קי"ט). ועל זה אבדה הארץ, על שנאת חנם שנפלה בנו ואכלה בנו עד להשחית, ומאכל הארץ ויבולה.

ואם בימי יסוד המעלה, בימי בית־שני, קרא זכריה הנביא לבית יהודה ובית ישראל "דברו אמת איש את רעהו", "ואיש את רעהו אל תחשבו בלבבכם", "והאמת והשלום אהבו" (זכריה ח') הלא עתה ברצות ד' ארצו בשובו שבות יעקב אל נשוב לכסלה. "חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. גם ד' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה" (תהילים פ"ה).

בימי רחמים ועת רצון אלו, ערה"ש תשס"ו, חוזרים אנו על קריאתנו הקודמת במשנה תוקף מתוך נשיאת עינינו ליושב במרום שיחוס על עמו ועל נחלתו, יעננו ובשמו נקרא, יאר פניו ונושעה.

עמיאל שטרנברג
צבי ישראל טאו